

Resolució de 23 d'abril de 1997 (DOGC núm. 2398, de 26 de maig) del Departament de Cultura. Cessament i designació de membres de la Xarxa Tècnica de Normalització Lingüística a diversos departaments de la Generalitat de Catalunya.

Decret 14/1997, de 21 de gener (DOGC núm. 2318, de 28 de gener) del Departament de Cultura. Cessament i nomenament de vocals del Consell Social de la Llengua Catalana.

Finalment, pel que fa a les variacions en l'organigrama de la Generalitat, cal assenyalar el Decret 13/1997, de 21 de gener (DOGC núm. 2320, de 30 de gener) del Departament de Justícia, pel qual es reestructura la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia. Article 4.» «El Servei de Programes i Suport Judicial té les funcions següents: [...] c) Executar els programes de normalització lingüística en l'àmbit judicial. Article 6. «La Secció de Gestió de Programes té les funcions següents: d) Gestionar la normalització lingüística. [...] Article 7. La Secció de Suport Judicial té les funcions següents: [...] c) Gestionar els serveis de traducció i d'interprets, estenotipistes i altres recursos similars.»

Aquesta disposició deroga els decrets següents: 165/1989, de 23 de juny; 11/1991, de 7 de gener, i 119/1991, de 7 de maig <RLD núm. 17, pàg. 278>.

## I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de gener a 30 de juny de 1997)

Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'Ús Oficial de la Llengua Catalana  
de la Direcció General de Política Lingüística

Destaquem en primer lloc les disposicions següents, que reproduïm:

REAL DECRETO 489/1997, de 14 d'abril (BOE núm. 92, del 17) del Ministeri de la Presidència, sobre la publicació de les lleis en les llengües cooficials de les comunitats autònomes

*«El artículo 3 de la Constitución Española dispone que el castellano es la lengua española oficial del Estado, y que todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla. Este mismo precepto constitucional establece que las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas, de acuerdo con sus Estatutos. »De conformidad con estos principios constitucionales, nuestro orde-*

*namiento jurídico contempla, en diferentes disposiciones legales, la utilización de las lenguas oficiales de las diversas Comunidades Autónomas, tanto en las relaciones entre la Administración y los ciudadanos como en las relaciones jurídico-privadas. Así, el artículo 231 de la Ley Orgánica 6/1985, de 1 de julio, del Poder Judicial, regula la utilización de cualquiera de las lenguas oficiales dentro de la Comunidad Autónoma, en todas las actuaciones judiciales, siempre y cuando no se produzca indefensión, y el artículo 36 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, permite que los interesados elijan la lengua oficial en la que se tramitará el procedimiento ante los órganos de la Administración General del Estado radicados en la correspondiente Comunidad Autónoma.*

*»En aplicación de los principios constitucionales expresados y en armonía con las pautas legales, antes reseñadas, parece aconsejable difundir y extender el conocimiento de la legislación del Estado mediante la utilización de aquellas otras lenguas que también tienen el carácter de oficiales en las diferentes Comunidades Autónomas.*

*»Esta medida debe ser compatible, por elementales razones de seguridad jurídica, con el principio de univocidad del Derecho.*

*»Dada la remisión expresa que la Constitución hace a los Estatutos de*

*Autonomía como garantes de las lenguas oficiales de las diferentes Comunidades Autónomas, se considera conveniente facilitar la cooperación de éstas con la Administración General del Estado en todas las cuestiones relativas a la traducción, edición y distribución de los textos legales vertidos en las correspondientes lenguas vernáculas. A tal efecto, se contempla la posibilidad de suscribir convenios de colaboración, al amparo de lo establecido en el artículo 6 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.*

*»Debido a las dificultades objetivas que entraña la publicación de las disposiciones de carácter general en diferentes lenguas oficiales, se ha considerado prudente limitar inicialmente la medida al ámbito de las normas con rango de Ley. Contrastada esta primera experiencia, podrá considerarse la posibilidad de extender la medida a otras disposiciones de carácter reglamentario.*

*»En su virtud, a propuesta del Vicepresidente Primero del Gobierno y Ministro de la Presidencia y previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día 4 de abril de 1997.*

**»DISPONGO:**

**»Artículo 1.**

**»1. Las Leyes, los Reales Decretos-leyes y los Reales Decretos legis-**

lativos, una vez sancionados por el Rey, serán publicados en castellano en el «Boletín Oficial del Estado», a efectos de lo previsto en el artículo 2.1 del Código Civil, derivándose, en consecuencia, de dicha publicación su plena eficacia, a tenor de lo previsto en el título preliminar del Código Civil.

»2. Las disposiciones generales a que se refiere el apartado anterior podrán ser también publicadas en las demás lenguas oficiales de las diferentes Comunidades Autónomas, con arreglo a lo dispuesto en el artículo siguiente del presente Real Decreto, si así lo decidieran los órganos competentes de las respectivas Comunidades.

#### »Artículo 2.

»1. En el marco de lo establecido en el artículo 6 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, el Gobierno de la Nación y los Órganos de Gobierno de las Comunidades Autónomas podrán suscribir convenios de colaboración a fin de cooperar en la traducción, edición y distribución de las publicaciones a que se refiere el apar-

tado 2 del artículo 1 del presente Real Decreto.

»2. La publicación de dichas disposiciones generales podrá efectuarse en el «Boletín Oficial del Estado» o en el Boletín propio de la Comunidad Autónoma, en los términos y plazos que se establezcan en el convenio de colaboración al que hace referencia el apartado 1 de este artículo.

#### »Disposición adicional única.

»A efectos del ámbito de aplicación del presente Real Decreto, los convenios de colaboración previstos en el apartado 1 del artículo 2 podrán contemplar la posibilidad de incluir otras disposiciones de carácter general, a partir de los seis meses de la entrada en vigor del convenio.

#### »Disposición final primera.

»Los presupuestos del Organismo autónomo Boletín Oficial del Estado se adaptarán a las previsiones contenidas en este Real Decreto.

#### »Disposición final segunda.

»El presente Real Decreto entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado». »

LLEI 18/1997, de 13 de maig (BOE núm. 115, de l'endemà, correcció d'errates al BOE núm. 130, del 31), per la qual es modifica l'article 8 de la Llei del contracte de l'assegurança per garantir la plena utilització de totes les llengües oficials en la redacció dels contractes

#### «EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

##### 1

»La Ley 50/1980, de 8 de octubre, del Contrato de Seguro, no establecía regulación alguna en relación con las lenguas que podrían utilizarse para la redacción de los contratos, por lo que esta materia quedaba únicamente sujeta al libre acuerdo entre las partes.

»No obstante, la disposición adicional sexta de la Ley 30/1995, de 8 de noviembre, de Ordenación y Supervisión de los Seguros Privados, modificó este pleno equilibrio lingüístico en este ámbito, e introdujo un párrafo inicial al artículo 8 en el que se establece que: "la póliza del contrato debe estar redactada en todo caso en castellano, y, si el tomador del seguro lo solicita, en otra lengua".

##### 2

»El texto de la citada disposición adicional queda corregido con la nueva redacción que se da, sin que sea ya requisito necesario para que el contrato tenga plena validez que obligatoriamente deba estar redactado en castellano.

»La nueva redacción, conforme

con los principios constitucionales que reconocen la pluralidad lingüística, respeta igualmente la Directiva 92/1996, del Consejo de la Unión Europea, la cual reconoce al tomador del seguro el derecho a que el contrato se redacte, además de en una lengua oficial del Estado miembro donde se formalice, en otra lengua que él elija.

»Por todo ello, y con la finalidad de establecer el verdadero sentido de la cooficialidad lingüística, se considera necesario reconocer expresamente en este ámbito la plena equiparación de las lenguas en las Comunidades Autónomas en donde exista más de una lengua oficial con respeto al propio tiempo a la legislación comunitaria.

»Artículo único.

»El párrafo inicial del artículo 8 de la Ley 50/1980, de 8 de octubre, del Contrato de Seguro, en su redacción dada por la Ley 30/1995, de 8 de noviembre, de Ordenación y Supervisión de los Seguros Privados, queda redactado de la forma siguiente:

"La póliza del contrato deberá redactarse, a elección del tomador del seguro, en cualquiera de las lenguas españolas oficiales en el lugar donde aquélla se formalice. Si el tomador lo

*solicita, deberá redactarse en otra lengua distinta, de conformidad con la Directiva 92/1996, del Consejo de la Unión Europea, de 10 de noviembre de 1992. Contendrá, como*

*mínimo, las indicaciones siguientes:*  
»Disposición final única.  
»La presente Ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el "Boletín Oficial del Estado".»

Aquesta Llei modifica un dels aspectes de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, que vam blasmar a la *Crònica* del número 25, pàg. 236 sq.

### *Àmbit internacional*

Cal esmentar l'Acord de 29 de novembre de 1996 (BOE núm. 51, de 28 de febrer de 1997) entre el Regne d'Espanya i la República Francesa, publicat pel Ministeri d'Afers Exteriors, sobre l'aplicació del Conveni de la Haia de 15 de novembre de 1965, relatiu a la notificació o trasllat a l'estranger de documents judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a Brussel·les el 29 de novembre de 1996. L'apartat quart de l'acord estableix que «les autoritats competents completaran els formularis en llengua espanyola o francesa», i s'hi inclouen models francès/castellà.

### *Administració local*

Trobem referències lingüístiques a la Resolució de 9 d'abril de 1997 (BOE núm. 87, d'11 d'abril) de la Subsecretaria del Ministeri de Presidència, per la qual es disposa la publicació de la Resolució d'1 d'abril, de la presidenta de l'Institut Nacional d'Estadística i del director general de Cooperació Territorial, per la qual es dicten instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió i revisió del padró municipal. N'extraïem les que ens semblen més escaients:

«ANNEX I. Dissenys de registre dels fitxers d'intercanvi d'informació INE-Ajuntaments

[...]

»El problema de les abreviatures del tipus de via s'agreuja amb l'existència de diferents grafismes (per a un mateix Tipus de Via) en els diferents idiomes espanyols (AVDA=AVENIDA=, AVGDA=AVINGUDA), i així podríem tenir una mateixa via escrita de molt diferents formes i per tant emmascarar la realitat de les llistes de carrers municipals.

»Per això, cal una normalització dels tipus de via que passa inexorablement per assignar uns codis (tipus de via normalitzats) a uns determi-

nats i limitats tipus de via que permetin identificar com a iguals els tipus de vies escrits de diferents formes i que no obliguin a un únic grafisme d'aquell. El resultat d'aquesta normalització es plasmarà en el fitxer de Tipus de Via que comentem posteriorment.

»3. Normalment el Tipus de Via s'imprimeix com a prefix de la Denominació de la Via; no obstant això en certs idiomes (èuscar) el Tipus de Via ha d'imprimir-se com a sufix de la seva denominació. La col·locació del Tipus de Via s'indicarà Via a Via mitjançant el camp pos que podrà tenir el següent contingut.

[...]

»Observacions:

»El nombre de Tipus de Via en un idioma determinat és molt limitat, però no les seves diferents abreviatures o les grafies en diferents idiomes.

»La taula de Tipus de Via contindrà l'abreviatura del Tipus de Via en castellà, assignat per l'INE (TVIAN), totes les seves abreviatures assignades pels ajuntaments (TVIA) així com les diferents descripcions en cadascuna de les llengües vernacles.

»Per a cada Tipus de Via Normalitzat podrà haver-hi un nombre indeterminat de TVIA i DTVIA que hauran de ser considerats com a sinònims del Tipus de Via Normalitzat.

»Per exemple l'INE ha normalitzat els Tipus de Via AVENIDA i CALLE de la manera següent:

TVIAN	TVIA	DTVIA
CALLE	CALLE	CALLE
AVDA	AVDA	AVENIDA

»Si un ajuntament sol·licita la inclusió del Tipus de Via RUA com a sinònim de CALLE, un altre AVINGUDA (amb abreviatura AV) com a sinònim d'AVENIDA i un de tercer sol·licita la inclusió de l'abreviatura C/ com a sinònim de CALLE així com la inclusió de KALEA (amb igual abreviatura) per al mateix tipus de via. El resultat final de la taula de Tipus de Via després de la inclusió d'aquestes modificacions seria el següent:

TVIAN	TVIA	DTVIA
CALLE	CALLE	CALLE
CALLE	RUA	RUA
CALLE	C/	CALLE
CALLE	KALEA	KALEA
AVDA	AVDA	AVENIDA
AVDA	AV	AVINGUDA

»Els TVIA RUA, C/ i KALEA serien sinònims de CALLE mentre que AV ho seria d'AVDA.

»Únicament els Tipus de Via d'aquesta taula seran els permesos en els fitxers d'intercanvi.

»És important tenir present que un cop definits d'aquesta forma els Tipus de Via, dues vies seran diferents si difereixen en el seu Tipus de Via Normalitzat o a la seva Denominació, per la qual cosa s'hauria de tenir present que seria una errada considerar (segons l'exemple) com a diferents les Vies C/MAYOR i RUA MAYOR ja que els Tipus de Via són sinònims del Tipus de Via Normalitzat CALLE.

[...]

»5. La identificació-ordenació dels habitants per noms es veu molt dificultada per la presència de partícules d'unió entre cognoms o al principi de cadascun d'ells. Aquestes partícules hauran de ser identificades, eliminades dels cognoms i incloses en els seus respectius camps. En aquest sentit, INDALO, identifica les següents partícules: DE, DEL, DE LA, DE LOS, LA, LAS, LOS, VAN, VD, TEN, relació que pot ésser incrementada a indicació de l'INE.

»La suma de les longituds dels camps de partícules amb els cognoms no haurà de sobrepassar en cap cas la longitud de 25 caràcters, de manera que la longitud màxima dels cognoms quan existeixin partícules serà igual a 25-(longitud de partícula+1).»

### *Ensenyament*

En aquest àmbit trobem la Resolució de 10 de març de 1997 (BOE núm. 74, de 27 de març) de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es fan públiques les ajudes que concedeix la Comissió Europea per a responsables i especialistes en matèria educativa en el marc de l'Acció «Arión» del programa «Sòcrates» de la Unió Europea:

«Beneficiaris

»Segon 1. [...] Els candidats hauran de ser capaços en, almenys, una llengua comunitària a més de la pròpia. De preferència, han de tenir un bon coneixement de la "llengua franca" que s'utilitzarà durant les visites d'estudi que se sol·licitin.

[...]

»Tercer [...]

»2. Es presentaran cinc exemplars de la sol·licitud. Un exemplar es complimentarà amb les respostes en espanyol i quatre amb les respostes en anglès, francès o alemany.

»3. Els sol·licitants hauran d'es-

tudiar atentament la relació de visites que figura a l'annex I, amb totes les observacions que es fan constar en cada cas, a l'objecte de dur a terme una elecció adequada, d'acord sempre amb les seves habilitats lingüístiques.

[...]

»Criteris i prioritats per a percebre les ajudes

»Quart 1. La selecció dels aspirants als quals siguin concedides les ajudes haurà de tenir en consideració els següents criteris generals establerts per la Comissió de la Unió Europea:

[...]

»2. Els sol·licitants seran avaluats d'acord amb el següent barem:

[...]

»d) Coneixement d'altres llengües oficials comunitàries: Fins a 2 punts (cal especificar com se n'ha obtingut el coneixement).

[...]

»ANNEX I

»ARIÓN

»Programa 1997/1998

»Relació de visites d'estudi

»Llengües

[...]

»Com utilitzar i emplenar aquest formulari

»[...]

»Les candidatures poden formular-se en qualsevol de les onze llengües oficials de treball del Programa SÓCRATES. Generalment, s'utilitzarà la llengua de l'Agència Nacional a la qual es presentarà la candidatura. En el cas de les Visites d'estudi d'ARIÓN, s'agraïria que es formulessin en anglès, tenint en compte que són les principals llengües de treball del programa ARIÓN.

»[...]

»Codis de llengua

»DA Danès

»DE Alemany

»GR Grec

»EN Anglès

»ES Espanyol

»FI Finès

»FR Francès

»GA Irlandès (\*)

»IS Islandès (\*)

»IT Italià

»LE Luxemburguès (\*)

»NL Neerlandès

»NO Noruec (\*)

»PO Portuguès

»SE Suec

»(\*) no poden formular-se candidatures en aquestes llengües.

[...]

Esmentem també l'Ordre de 14 d'abril de 1997 (BOE núm. 126, de 27 de maig) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual s'estableix el currículum dels ensenyaments de llengua i cultura espanyoles per a alumnes espanyols residents a l'estranger.



## *Etiquetatge*

Cal tornar a lamentar disposicions com el Reial decret 145/1997, de 31 de gener (BOE núm. 70, de 22 de març —RA.695) del Ministeri de Sanitat i Consum, pel qual s'aprova la llista positiva d'additius diferents de colorants i edulcorants per al seu ús en l'elaboració de productes alimentaris, així com de les seves condicions d'utilització. «Article 6. Etiquetatge/ Per a la seva comercialització, l'etiquetatge dels additius alimentaris previstos en aquest Reial decret s'ajustarà al que disposa l'article 8 del Reial decret 1111/1991, de 12 de juliol, pel qual es modifica la Reglamentació técnico-sanitària dels additius alimentaris, aprovada pel Reial decret 3177/1983, de 16 de novembre, i modificada pel Reial decret 1339/1988, de 28 d'octubre.» Ja vam fer referència, a la RLD núm. 18, pàg. 282, a la imposició del castellà que fa l'esmentat article 8 del Reial decret 1111/1991, de 12 de juliol, al qual remet el Reial decret 145/1997.

## *Funció pública*

### Administració de l'Estat

Citem a títol d'exemple la valoració d'idiomes en general com a mèrit en places d'òrgans centrals de l'Administració de l'Estat a Madrid. Així, a la base 2a.c) de dues ordres de 8 i 13 de gener de 1997 (BOE núm. 13, del 15), per les quals s'anuncia la provisió de llocs de treball, pel sistema de lliure designació, en els Ministeris d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum.

Pel que fa a les convocatòries selectives d'aquest període, hi continuem trobant la clàusula que repetim en cada crònica: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública <RLD núm. 5, pàg. 260>, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració Pública i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les comunitats autònomes en les quals obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera.»

Quant a l'Administració perifèrica, es manté l'escàs compliment de l'Ordre ministerial de 20 de juliol de 1990 comentada a la RLD núm. 17, pàg. 316 a 318, en les convocatòries per a la provisió de llocs de treball dels territoris amb dues llengües oficials. Durant aquest període hem compta-

bilitzat al BOE 358 places destinades a territoris amb dues llengües oficials, convocades pels diferents ministeris. En 73 (un 20 % del total) d'aquestes places es valorava com a mèrit el coneixement de la llengua pròpia de destinació. El percentatge de places en què es valora la llengua de destinació ha augmentat d'un 5 % respecte al període de la *Crònica* anterior. No obstant això, és un contrasentit que, almenys segons el tenor de les convocatòries, el coneixement d'una llengua espanyola no serveixi per accedir a la majoria de places on aquesta llengua és oficial, i en canvi sí que pugui contribuir a l'accés a una de les places de Madrid ressenyades al principi d'aquest apartat.

Els llocs de treball de l'Administració perifèrica de territoris amb dues llengües oficials figuren en 43 convocatòries, de les quals només 3 (un percentatge similar al de la *Crònica* anterior) han tingut en compte la valoració de la llengua com a mèrit. Aquestes són les següents:

Resolució de 23 de desembre de 1996 (BOE núm. 4, de 4 de gener de 1997) de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual es convoca concurs general per a la provisió de llocs de treball. 30 places de Catalunya sobre 30 valoren el català. A més, a la Base 4a.1 es preveu expressament que «el coneixement de la llengua oficial pròpia de cada comunitat autònoma, quan figurei com a mèrit, serà valorat fins a un màxim de tres punts. L'acreditació del coneixement de la llengua s'efectuarà mitjançant fotocòpia del títol, diploma o certificació expedits per centre públic competent o per institució privada oficialment homologada, expressiu del grau de coneixement».

Ordre de 23 de gener de 1997 (BOE núm. 30, de 4 de febrer) del Ministeri de l'Interior, per la qual es convoca concurs específic per a la provisió de llocs de treball adscrits als grups A, B, C i D, vacants a l'Organisme Autònom Prefectura Central de Trànsit. 1 plaça sobre 16 valora el coneixement de la llengua de destinació.

Resolució de 9 de juny de 1997 (BOE núm. 146, del 19) de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual es convoca concurs general per a la provisió de llocs de treball. 42 places sobre 42 valoren el coneixement de la llengua oficial pròpia com a mèrit.

## Administració de justícia

Per primera vegada des de l'aprovació del Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels metges forenses, i del Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, que aprova el Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, que vam recollir a la *Crònica* del número 26, pàg. 234-240, les Resolucions de 23, 27 i 30 de desembre de 1996 (publicades respectivament als BOE núm. 44, de 20 de febrer, núm. 21, de 24 de gener, i núm. 31, de 5 de febrer de 1997) de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de justícia del Ministeri de Justícia, per les quals es convoquen a concurs de trasllat places vacants d'oficials de l'Administració de justícia, de forensies i agrupacions de forensies per al cos de metges forenses i d'agents d'aquella Administració, preveuen a la base 3a.2 de totes tres convocatòries la valoració de les llengües oficials diferents del castellà, d'acord amb la puntuació que vam reproduir a la *Crònica* esmentada.

Cal continuar lamentant, com en les *cròniques* anteriors, l'absència de tota valoració del coneixement de les llengües del lloc de destinació de les dues Resolucions de 6 de febrer de 1997 (BOE núm. 43 i 45, del 19 i el 21) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per les quals s'anuncia concurs de trasllat per a la provisió de places vacants de les categories tercera i segona del cos de secretaris judicials.

## Administració local

En aquest àmbit cal esmentar la Resolució d'11 d'abril de 1997 (BOE núm. 109, de 7 de maig) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques, per la qual es dona publicitat a les bases de concurs ordinari i convocatòries específiques per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal:

«Bases  
»[...]  
»Tercera. Documentació i termini per participar  
»1. En el termini de quinze dies naturals a partir de la publicació conjunta d'aquest concurs en el

*Butlletí Oficial de l'Estat*, els funcionaris amb habilitació de caràcter estatal que desitgin prendre-hi part, adreçaran a la Corporació Local al lloc de la qual concursin, la següent documentació:

»Sol·licitud de participació [...] i

documentació acreditativa, si s'escau, del coneixement de la llengua i els mèrits de determinació autonòmica pels llocs de les comunitats autònomes de [...] Balears, [...], Catalunya, [...] i Comunitat Valenciana, d'acord amb el que estableix la base quarta de la present Resolució, així com els mèrits específics de cada lloc en els termes que s'indiquen a l'annex I.

»2. Els concursants a dos o més llocs presentaran sol·licitud i documentació acreditativa del coneixement de la llengua i mèrits de determinació autonòmica a totes les corporacions en les quals sol·licitin llocs.

[...]

»Quarta. Coneixement de llengües i mèrits de determinació autonòmica. Els llocs de treball situats a les comunitats autònomes que a continuació s'especifiquen, inclouen barems de mèrits de determinació autonòmica i prescripcions sobre el coneixement de la llengua pròpia en els termes següents:

»[...]

»B) Mèrits de determinació autonòmica en els llocs de la Comunitat Autònoma de Balears (Decret 75/1994, de 26 de maig):

»1. Mèrits:

»1.1 Coneixement de la llengua catalana: Llenguatge administratiu: 1,50 punts; nivell superior: 1,20 punts; nivell mitjà: 0,85 punts; nivell elemental: 0,60 punts; nivell d'iniciació: 0,30 punts.

»2. La justificació dels mèrits ressenyats es portarà a terme mitjançant l'aportació de la següent documentació:

»2.1 Coneixement de llengua catalana: Títol, diploma o certificat expedit o homologat per l'Institut Balear d'Administració Pública <s'ha d'entendre que vol dir Junta Avaluadora de Català>.

»3. A aquests efectes únicament es tindran en compte els mèrits que s'acreditin amb referència a la data en la qual aparegui publicada la convocatòria conjunta del concurs en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

[...]

»D) Coneixement de la llengua catalana i mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de Catalunya:

»1. Coneixement del català (Decret 14/1994, de 8 de febrer). Els concursants acreditaran el coneixement de la llengua catalana mitjançant el certificat del nivell C de la Junta Permanent de Català o algun dels certificats o títols equivalents que s'esmenten a l'annex del Decret 14/1994.

»En el cas que algun dels concursants no compti amb el certificat o títol esmentats, el Tribunal de valoració del concurs avaluarà aquests coneixements.

»En aquest cas, els membres del Tribunal estaran assessorats, si escau, per personal amb títol idoni per avaluar el coneixement de la llengua catalana.

[...]

»I) Mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de València (Decret 8/1995, de 10 de gener):

»1. Mèrits:

[...]

»1.3 Coneixements de valencià: De conformitat amb la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del Valencià, es valorarà el coneixement del valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de la Generalitat Valenciana i de l'Administració local.

»El coneixement del valencià s'acreditarà mitjançant el certificat o homologació expedits per la Junta Qualificadora de Coneixements del Valencià.

»La valoració del coneixement del valencià s'entén sense perjudici de la seva consideració com a requisit a les bases específiques de les convocatòries que aprovin les entitats locals dels municipis del predomini lingüístic valencià, de conformitat amb les seves relacions de llocs de treball i a l'empareda de la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià.

[...]

»2.8 Coneixement del valencià: El coneixement de valencià es valorarà fins a un màxim de 0,75 punts, d'acord amb la següent escala: Coneixement oral: 0,25 punts; coneixement de grau elemental: 0,50 punts; coneixement de grau mitjà: 0,65 punts; coneixement de grau superior: 0,75 punts.»

## Ensenyament

En aquest àmbit escau d'esmentar les disposicions següents:

Ordre de 13 de desembre de 1996 (BOE núm. 3, de 3 de gener de 1997) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca concurs públic de mèrits per a la provisió de places vacants de funcionaris docents a l'exterior. En la base 1a.B. es demana el català, com a requisit, per a les places d'Andorra.

Ordre de 20 de març de 1997 (BOE núm. 80, de 3 d'abril) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca el procediment selectiu per a l'adquisició de la condició de catedràtic en els cossos de professors d'ensenyament secundari, professors d'escoles oficials d'idiomes i professors d'arts plàstiques i disseny. Dintre de les especialitats preveu la de «llengua i literatura catalanes (Illes Balears)» i la de «llengua castellana i literatura».

Ordre de 4 d'abril de 1997 (BOE núm. 86, del 10) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca concurs oposició per a ingrés al cos de mestres i adquisició de noves especialitats. La regulació per a l'única comunitat autònoma amb dues llengües oficials que roman en el marc d'aquesta convocatòria, ço és les Illes Balears, és similar a la de la convocatòria de 1995 (RLD núm. 24, pàg. 288-289). Com ja vam assenyalar a la RLD núm. 22, pàg. 221-222, en comentar la convocatòria de 1994, els efectes fulminants de la no-superació de la prova de castellà (exclusió dels aspirants) contrasten amb els suaus inconvenients de la no-superació de la prova de català (participació en cursos i no-obtenció de la primera destinació definitiva en centres situats a les Illes Balears; només en resten exclosos els aspirants a interins). La convocatòria present afegeix respecte a l'anterior una frase, que assenyallem més avall, per la qual s'estableix un termini de fins a cinc anys per aprofitar aquests cursos. D'altra banda, en la convocatòria de 1994 comentàvem el canvi de l'epígraf de la base 6, respecte a la convocatòria anterior de 1993 (RLD núm. 20, pàg. 184-185), en el sentit que en aquesta es parlava de llengua catalana i en la de 1994 de «llengua catalana, modalitat balear». En la de 1997 es dona un nou pas, ara indirecte, en l'atac a les comes que envolten l'expressió «pròpia de les Illes Balears» de l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia (RLD núm. 2, pàg. 152): en la darrera convocatòria ha desaparegut la coma entre «llengua catalana» i «modalitat balear» que trobàvem en les anteriors convocatòries. Així mateix, en comentar la convocatòria de 1993, vam denunciar la desaparició de la coma de l'article 2 de l'Estatut d'Autonomia, que figura entre «llengua catalana» i «pròpia de les Illes Balears», en la base iv relativa a la «Sollicitud». En aquella convocatòria, per primera vegada (en la convocatòria anterior de 5 de maig de 1992, publicada al BOE núm. 109, de 10 de juny, no apareixia el text que ara comentem) es fa una referència al coneixement preceptiu del català en el punt que explica les formalitats («forma») que han de seguir els aspirants a interins de places de les Illes Balears, d'acord amb el text que transcrivim més avall del punt 11. Afegim-hi encara que en la RLD núm. 18, pàg. 219-220 recollim el mateix atemptat a la unitat de la llengua catalana perpetrat en les convocatòries de professors d'ensenyaments secundaris, i altres casos de presència o absència manipuladores de la puntuació que exigeix la norma superior. Recollim a continuació tots aquests esments lingüístics de l'Ordre de 4 d'abril de 1997:

«Base II. Sistema de selecció

[...]

»6. Coneixement de la llengua catalana <en l'anterior convocatòria

ací hi havia una coma!> modalitat balear: Els qui superin les proves selectives a les Illes Balears hauran d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, d'acord amb l'establert a l'Ordre de 25 de març de 1996 (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* de 6 d'abril), de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear.

»Els qui no posseeixin algunes de les titulacions a les quals es refereix l'esmentada Ordre hauran de participar en els cursos de llengua catalana que a tal efecte convoquin el Ministeri d'Educació i Cultura i la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear. Aquests cursos hauran de realitzar-se a partir de la presa de possessió com a funcionaris en pràctiques en un termini de tres anys, prorrogables excepcionalment dos anys més, d'acord amb la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears <aquesta frase ha estat afegida respecte al text de la convocatòria de 1995>.

»La possessió de la corresponent titulació o la superació del curs a què es refereix l'apartat anterior, serà requisit exigible per poder obtenir la primera destinació definitiva en centres situats a les Illes Balears.

»7. Prova de coneixement del castellà pels aspirants que no posseeixin la nacionalitat espanyola: Amb caràcter previ a la realització de les proves de la fase d'oposició, els aspirants que no posseeixin la nacionalitat espanyola, hauran d'acreditar el coneixement del castellà mitjançant la realització d'una prova, en la qual es comprovarà que posseeixen un nivell adequat de comprensió i expressió oral i escrita en aquesta llengua.

»El contingut de la prova d'acreditació del coneixement del castellà s'ajustarà al que disposa el Reial decret 826/1988, de 20 de juliol (*Butlletí Oficial de l'Estat*, del 29), pel qual s'estableixen diplomes acreditatius del coneixement de l'espanyol com a llengua estrangera.

»Aquesta prova s'efectuarà en el lloc que determini la Direcció General de Personal i Serveis del Ministeri d'Educació i Cultura la segona quinzena del mes de juny.

»El tribunal per a la realització d'aquesta prova estarà constituït per professors d'espanyol per a estrangers de l'Escola Oficial d'Idiomes. La prova es qualificarà d'«apte» o «no apte», i cal obtenir la valoració d'«apte» per passar a realitzar les proves de la fase d'oposició. Una vegada conclusa i qualificada la prova s'exposaran en el lloc d'examen els resultats que s'hi han obtingut.

»Queden eximits de realitzar aquesta prova els qui estiguin en possessió del diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera establert pel Reial decret 826/1988, de 20 de juliol, modificat i completat pel Reial decret 1/1992, de 10 de gener (*Butlletí Oficial de l'Estat*, del 15), o del certifi-

cat d'aptitud en espanyol per a estrangers obtingut a les escoles oficials d'idiomes. El certificat corresponent serà aportat per l'aspirant en la documentació que acompanya la sol·licitud per prendre part en el concurs oposició.

[...]

»iv. Sol·licituds

»11. [...]

»Els qui, pel fet d'haver-ho sol·licitat a l'annex iv, siguin integrats a la llista d'aspirants a interinitats de la província de Balears hauran d'acreditar, davant el director provincial del Departament, amb anterioritat a la seva incorporació, el coneixement de la llengua catalana <sense la coma estatutària> pròpia de la Comunitat Balear <la denominació estatutària Illes Balears tampoc sembla convèncer l'autor>.

»x. Presentació de documents

»56. [...] e) Els qui superin els procediments selectius a les Illes Balears, hauran d'acreditar el coneixement de la llengua catalana en la forma prevista en el punt 6 de la base II d'aquesta convocatòria.»

### *Àmbit internacional*

Decisió de 19 de desembre de 1994 (BOE núm. 12, de 14 de gener de 1997) del Consell de la Unió Europea i de la Comissió de les Comunitats Europees publicada pel Ministeri d'Afers Exteriors, en relació amb la celebració de l'Acord europeu entre les comunitats europees i els seus estats membres, per una part, i Romania, per l'altra part: «Article 77: Educació i formació. [...] 2. La cooperació se centrarà especialment en les àrees següents: [...] / - ensenyament de les llengües minoritàries;/ - formació de traductors i intèrprets i foment de la utilització de les normes lingüístiques i terminologia comunitàries i desenvolupament d'una infraestructura apropiada per a la traducció del romanès i de les llengües comunitàries.»

Conveni marc de 17 de maig de 1995 (BOE núm. 56, de 6 de març de 1997) del Ministeri d'Afers Exteriors, de cooperació científica, tècnica, cultural i educativa entre el Regne d'Espanya i la República Àrab Síria, signat *ad referendum* a Madrid el 17 de maig de 1995: «Article VIII. [...] Així mateix, afavoriran la traducció i la publicació de llibres editats en els seus respectius països. [...] Article x. Ambdues parts estan d'acord a promoure l'estudi de les seves respectives llengües, així com a desenvolupar els seus coneixements d'història, literatura, art, patrimoni artístic i altres camps de



la cultura./ En aquest sentit, actuaran per a afavorir:/ a) Intercanvi de becaris per a estudis de llicenciatura en l'idioma de cada país i el retorn al seu per ensenyar aquests idiomes a les seves universitats, a través de càtedres universitàries especialitzades o institucions dedicades a l'ensenyament de l'idioma de l'altre país.»

Tractat de 10 de març de 1995 (BOE núm. 59, de 10 de març de 1997), entre el Regne d'Espanya i la República Francesa, sobre cooperació transfronterera entre entitats territorials, fet a Baiona el 10 de març de 1995: «Article 6. [...] Els estatuts i les deliberacions de l'organisme <de cooperació transfronterera> seran redactats en les llengües la utilització de les quals sigui preceptiva en el dret intern de cadascuna de les parts contractants per als actes i deliberacions celebrats per les entitats territorials.»

### *Mitjans de comunicació*

Reial decret 81/1997, de 24 de gener (BOE núm. 46, de 22 de febrer) del Ministeri d'Educació i Cultura, pel qual es desenvolupa parcialment la Llei 17/1994, de 8 de juny (RLD núm. 22, pàg. 212-213), de protecció i foment de la cinematografia, i actualitza i refon normes relatives a la realització de pel·lícules en coproducció, sales d'exhibició i qualificació de pel·lícules cinematogràfiques. La normativa és semblant a la de la Llei, però n'assuaia i simplifica les quotes:

#### «Article 1. Quota de pantalla

»1. Les sales d'exhibició cinematogràfica estaran obligades a programar dintre de cada any natural obres cinematogràfiques comunitàries en versió original o doblades, de manera que en concloure cada any natural s'hagi observat la proporció d'un dia com a mínim d'obra cinematogràfica comunitària per cada tres dies d'exhibició de pel·lícules de països tercers en versió doblada a qualsevol llengua oficial espanyola, amb independència de la data d'estrena de les pel·lícules computables.

»2. En lloc de la proporció anterior s'aplicarà la d'un dia de pel·lícula comunitària per cada quatre dies d'exhibició de pel·lícules de països tercers, quan aquestes s'exhibeixin en totes les sessions ordinàries d'un mateix dia doblades a alguna llengua oficial espanyola pròpia d'una comunitat autònoma. Igual proporció s'aplicarà, als dies de projecció de les pel·lícules comunitàries designades per l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals (ICAA) o per les comunitats autònomes en l'àmbit de la seva competència territorial, com d'especial interès cinematogràfic.

»Article 2. Quotes de distribució cinematogràfica

»Les empreses distribuïdores tindran dret a l'obtenció de tres llicències de doblatge a qualsevol llengua oficial espanyola de pel·lícules de països tercers per cada obra cinematogràfica de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, que acrediti tenir contractada per a la seva distribució a Espanya, en les condicions següents:

»a) La primera llicència s'obtindrà quan s'acrediti que l'obra cinematogràfica comunitària ha aconseguit a la taquilla uns ingressos bruts de deu milions de pessetes.

»b) La segona llicència s'obtindrà quan s'acrediti que l'obra cinematogràfica comunitària ha aconseguit a la taquilla uns ingressos bruts de vint milions de pessetes.

»c) La tercera llicència s'obtindrà quan s'acrediti que l'obra cinematogràfica comunitària ha aconseguit a la taquilla uns ingressos bruts de trenta milions de pessetes i, en el cas d'exhibir-se en versió doblada, sempre que ho sigui almenys en dues llengües oficials espanyoles, hagi obtingut uns ingressos bruts a la taquilla de cinc milions de pessetes en llengua espanyola minoritària i s'hagi exhibit en aquesta llengua en un mínim de cinc poblacions.»

### *Registres*

Reglament de 18 de gener de 1996 (BOE núm. 58, de 8 de març de 1997) del Ministeri d'Afers Exteriors, d'execució comuna de l'Acord de Madrid relatiu al Registre internacional de marques i del protocol concernent a aquest Acord (publicats en el *Butlletí Oficial de l'Estat* de 20 de juny de 1979 i de 18 de novembre de 1995) adoptat a Ginebra del 15 al 18 de gener de 1996:

«Regla 6

»Idiomes

»1. [Sol·licitud internacional] a) Tota sol·licitud internacional que es regeixi exclusivament per l'Acord es redactarà en francès.

»b) Tota sol·licitud internacional que es regeixi exclusivament pel Protocol, o tant per l'Acord com pel Protocol, es redactarà en francès o en anglès, segons prescriu l'oficina d'origen, amb el benentès que aquesta oficina pot permetre als sol·licitants elegir entre ambdues llengües.

»2. [Comunicacions diferents a la sol·licitud internacional] a) Tota comunicació relativa a una sol·licitud internacional que es regeixi exclusivament per l'Acord o el registre internacional que en resulta es redactarà

en francès, sense perjudici d'allò convingut a la Regla 17.2.v) i 3, amb l'excepció que, quan el registre internacional resultant d'una sol·licitud internacional que es regeixi exclusivament per l'Acord hagi estat objecte de designació posterior en virtut de la Regla 24.1.b), serà d'aplicació el que fou disposat a l'apartat b).

»b) Tota comunicació relativa a una sol·licitud internacional que es regeixi exclusivament pel Protocol o tant per l'Acord com pel Protocol, o relativa al registre internacional resultant d'aquesta sol·licitud, es redactarà, sense perjudici d'allò convingut a la Regla 17.2.v) i 3:

»i) En francès o en anglès quan el sol·licitant o el titular, o una oficina, adrecin aquesta comunicació a l'oficina internacional;

»ii) en l'idioma aplicable segons la Regla 7.2 quan la comunicació consisteixi en la declaració de la intenció d'utilitzar la marca que s'adjunti a la sol·licitud internacional en virtut de la Regla 9.6.d). i), o a la designació posterior de conformitat amb la Regla 24.3.b). i);

»iii) en l'idioma de la sol·licitud internacional quan la comunicació consisteixi en una notificació dirigida per l'Oficina Internacional a una oficina, llevat que aquesta oficina hagi notificat a l'Oficina Internacional que tals notificacions s'han de redactar totes en anglès o totes en francès; quan la notificació dirigida per l'Oficina Internacional es refereixi a la inscripció d'un registre internacional en el Registre internacional, s'indicarà en aquesta notificació l'idioma en què s'ha redactat la corresponent sol·licitud internacional rebuda per l'Oficina Internacional;

»iv) en l'idioma de la sol·licitud internacional quan la comunicació consisteixi en una notificació dirigida per l'Oficina Internacional al sol·licitant o al titular, tret que algun d'ells hagi expressat el desig de rebre aquestes notificacions en anglès, encara que la sol·licitud internacional estigui redactada en francès, o en francès, encara que la sol·licitud internacional estigui redactada en anglès.

»3. [Inscripció i publicació] a) Quan la sol·licitud internacional es regeixi exclusivament per l'Acord, la inscripció en el Registre internacional i la publicació a la Gasetta del registre internacional resultant i de tota dada que hagi de ser inscrita i publicada en virtut del present Reglament en relació amb aquest registre internacional es realitzaran en francès.

»b) Quan la sol·licitud internacional es regeixi exclusivament pel Protocol, o tant per l'Acord com pel Protocol, la inscripció en el Registre internacional i la publicació a la Gasetta del registre internacional resultant i de tota dada que hagi de ser inscrita i publicada en virtut del present Reglament en relació amb aquest registre internacional es realitzarà en francès i en anglès. En la inscripció i en la publicació del registre internacional s'in-

dicarà en quin idioma es va redactar la sol·licitud internacional rebuda per l'Oficina Internacional.

»c) Si una designació posterior realitzada segons la regla 24.1.b), és la primera designació posterior efectuada en virtut d'aquesta Regla en relació amb un registre internacional determinat, l'Oficina Internacional, a més de publicar aquesta designació posterior a la Gasetta, publicarà el registre internacional en anglès, i, posteriorment, en francès.

»4. [Traducció a) L'Oficina Internacional realitzarà les traduccions de l'anglès al francès o del francès a l'anglès que resultin necessàries als efectes de les notificacions a què es refereix el paràgraf 2.b). iii) i iv) i de les inscripcions i publicacions previstes en el paràgraf 3.b) i c).

»El sol·licitant o el titular, segons sigui procedent, poden adjuntar a la sol·licitud internacional o a la sol·licitud d'inscripció d'una designació posterior o d'una modificació la traducció proposada de qualsevol text que figuri en la sol·licitud internacional o en la sol·licitud d'inscripció.

»Si l'Oficina Internacional estima que la traducció proposada no és correcta, podrà modificar-la, prèvia invitació al sol·licitant o al titular per tal que formulin observacions sobre les correccions proposades en el termini d'un mes a partir de la invitació.

»b) No obstant el que disposa l'apartat a), l'Oficina Internacional no traduirà la marca. Quan, de conformitat amb les regles 9.4.b). iii), o 24.3.c), el sol·licitant o el titular facilitin una traducció o diverses de la marca, l'Oficina Internacional no verificarà la correcció d'aquestes traduccions.

#### »Regla 7

##### »Notificació de determinats requisits especials

»2. [Intenció d'utilitzar la marca] Quan una part contractant exigeixi, com a part contractant designada de conformitat amb el Protocol, una declaració de la intenció d'utilitzar la marca, notificarà aquesta exigència al director general. Quan aquesta part contractant exigeixi que la declaració porti la signatura del mateix sol·licitant i figuri en un formulari oficial a part, annex a la sol·licitud internacional, en la notificació es farà constar aquesta exigència i s'exposarà en detall el text exacte de la declaració exigida. Quan la part contractant exigeixi a més que la declaració estigui redactada en anglès, encara que la sol·licitud internacional ho estigui en francès, o que estigui redactada en francès, encara que la sol·licitud internacional ho estigui en anglès, en la notificació s'indicarà explícitament l'idioma exigít.

[...]

»Regla 9

»Condicions relatives a la sol·licitud internacional

[...]

»4. [Contingut de totes les sol·licituds internacionals] a) Sense perjudici del que disposen els paràgrafs 5, 6 i 7, en la sol·licitud internacional figurarà o s'indicarà:

»i) El nom del sol·licitant; quan el sol·licitant sigui una persona natural, s'indicaran els seus cognoms i nom o noms; quan el sol·licitant sigui una persona jurídica, s'indicarà la seva denominació oficial sencera; quan el nom del sol·licitant figuri en caràcters no llatins, la seva indicació consistirà en una transcripció a caràcters llatins basada en el sistema fonètic de l'idioma utilitzat en la sol·licitud internacional; quan el sol·licitant sigui una persona jurídica i la seva denominació s'expressi en caràcters no llatins, aquesta transcripció podrà substituir-se per la traducció a l'idioma utilitzat en la sol·licitud internacional;

[...]

»iii) El nom i l'adreça del mandatari, si n'hi hagués; a més, es podran indicar els números de telèfon i telefaxímul; quan el nom del mandatari figuri en caràcters no llatins, la seva indicació consistirà en una transcripció a caràcters llatins basada en el sistema fonètic de l'idioma utilitzat en la sol·licitud internacional; quan el mandatari sigui una persona jurídica i la seva denominació s'expressi en caràcters no llatins, aquesta transcripció podrà substituir-se per la traducció a l'idioma utilitzat en la sol·licitud internacional;

[...]

»xi) quan a la sol·licitud de base o en el registre de base figuri una descripció de la marca expressada amb paraules, la mateixa descripció; quan aquesta descripció estigui redactada en un idioma diferent al de la sol·licitud internacional, es facilitarà en l'idioma d'aquesta sol·licitud.

»xii) quan el contingut de la marca consisteixi, totalment o parcial, en caràcters no llatins o en números no aràbics ni romans, una transcripció d'aquest contingut a caràcters llatins o a números aràbics; la transcripció a caràcters llatins es basarà en el sistema fonètic de l'idioma de la sol·licitud internacional;

[...]

»b) En la sol·licitud internacional figuraran així mateix:

[...]

»iii) quan la marca consisteixi totalment o parcial en una o diverses paraules traduïbles, una traducció d'aquesta o aquestes paraules al francès,

si la sol·licitud internacional està regida exclusivament per l'Acord, o a l'anglès o al francès, o a ambdós, si la sol·licitud internacional està regida exclusivament pel Protocol, o tant per l'Acord com pel Protocol.

[...]

»Regla 13

»Irregularitats respecte a la indicació dels productes i serveis

»1. [Comunicació de la irregularitat per l'Oficina Internacional a l'oficina d'origen]

»Si l'Oficina Internacional considera que algun dels productes i serveis es designa en la sol·licitud internacional amb una expressió massa vaga a efectes de classificació, incompreensible o lingüísticament incorrecta, ho notificarà en conseqüència a l'oficina d'origen i n'informarà al mateix temps al sol·licitant. En aquesta notificació, l'Oficina Internacional pot recomanar una expressió substitutòria o la supressió de l'expressió.

»2. [Temps atorgat per solucionar la irregularitat] a) L'oficina d'origen pot realitzar una proposta perquè se solucioni la irregularitat dintre dels tres mesos següents a la data de notificació esmentada en el paràgraf 1.

»b) Si dintre del termini indicat a l'apartat a) no es presenta cap proposta acceptable a l'Oficina Internacional per solucionar la irregularitat, l'Oficina Internacional farà constar en el registre internacional l'expressió que figura en la sol·licitud internacional, sempre que l'oficina d'origen hagi especificat la mena en què la susdita expressió ha d'incloure's; en el registre internacional constarà una indicació en el sentit que, segons el parer de l'Oficina Internacional, aquesta expressió és massa vaga a efectes de classificació, incompreensible o lingüísticament incorrecta, segons que escaigui. Quan l'oficina d'origen no n'hagi especificat la mena, l'Oficina Internacional suprimirà *ex officio* l'expressió esmentada, ho notificarà en conseqüència a l'oficina d'origen i n'informarà al mateix temps al sol·licitant.

[...]

»Regla 17

»Notificació de denegacions

[...]

»2. [Denegacions que no es basen en una oposició] Quan la denegació de protecció no es basi en una oposició, en la notificació esmentada en el paràgraf 1) figuraran o s'indicaran:

[...]

»v) quan els motius en els quals es basi la denegació es refereixin a una marca que ha estat objecte d'una sol·licitud o un registre i amb la qual la marca que és objecte de registre internacional sembla estar en conflicte,

la data i el número del dipòsit, la data de prioritat (si n'hi hagués), la data i el número del registre (si es coneixen), el nom i l'adreça del titular i una reproducció de la primera marca, junt amb la llista de tots els productes i serveis pertinents que figurin en la sol·licitud o en el registre de la primera marca, amb el benentès que la susdita llista pot estar redactada en l'idioma de la sol·licitud o del registre esmentats;

[...]

»3. [Denegacions basades en una oposició] Quan la denegació de protecció es basi en una oposició o en una oposició i altres motius, la notificació esmentada en el paràgraf 1, no només haurà de complir els requisits previstos en el paràgraf 2, sinó també reflectir aquest fet i el nom i l'adreça de l'oponent; tanmateix, malgrat allò convingut en el paràgraf 2.v), l'oficina que comuniqui la denegació haurà, si l'oposició es basa en una marca que ha estat objecte de sol·licitud o de registre, de comunicar la llista dels productes i serveis en els quals es basa l'oposició, i podrà, així mateix, comunicar la llista completa dels productes i serveis d'aquella sol·licitud o d'aquell registre anteriors, amb el benentès que les susdites llistes es podran redactar en l'idioma de la sol·licitud o del registre anteriors.

[...]

#### »Regla 24

#### »Designació posterior al registre internacional

[...]

»3. [Contingut] a) En la designació posterior figuraran o s'indicaran:

[...]

»c) En la designació posterior poden figurar així mateix les indicacions i la traducció o les traduccions, segons sigui procedent, esmentades en la Regla 9.4.b).»

Ordre de 14 d'abril de 1997 (BOE núm. 102, del 29) del Ministeri de Justícia, per la qual es modifica l'Ordre de 14 de gener de 1994, per la qual s'aproven els models de presentació dels comptes anuals per al seu dipòsit en el Registre Mercantil corresponent. Aquesta Ordre substitueix la de 14 de gener de 1994, a la qual vam alludir en esmentar les versions bil·lingües publicades a la Resolució de 8 de maig de 1996 (RLD núm. 26, pàg. 258), i l'atemptat a la unitat de la llengua catalana perpetrat per la Resolució de 25 de setembre de 1996 (RLD núm. 27, pàg. 210). En el cas de l'Ordre que comentem, cal lamentar que els models tornen a sortir publicats només en castellà.

En aquest àmbit cal destacar positivament la Llei 13/1997, de 25 d'abril (BOE núm. 100, de l'endemà), per la qual es passa a denominar oficialment Illes Balears la *Provincia de Baleares* < cursiva nostra >. Per la seva importància, en reproduïm el text íntegre:

«EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

»La Constitución Española establece que el "castellano es la lengua española oficial del Estado" (artículo 3.1) y que "las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos" (artículo 3.2).

»La Ley Orgánica 2/1983, de 25 de febrero, de Estatuto de Autonomía para las Islas Baleares, establece, en el artículo 3, que "la lengua catalana, propia de las Islas Baleares, tendrá, juntamente con la castellana, el carácter de idioma oficial".

»El topónimo Illes Balears, de acuerdo con la Constitución Española y el Estatuto de Autonomía para las Islas Baleares, tiene validez oficial cuando designa la Comunidad Autónoma que cuenta como base territorial el archipiélago balear. En cambio, el mismo topónimo Illes Balears no está oficialmente admitido para designar la provincia con la misma base territorial que la Comunidad Autónoma.

»El Real decreto de 30 de noviembre de 1833, que dividió el territorio español en provincias, creó la "Provincia de las Islas Baleares", integra-

da por las islas de Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera y Cabrera.

»A pesar de la denominación establecida por el citado Real decreto de 30 de noviembre de 1833, la denominación oficial de la "Provincia de las Islas Baleares", presenta a lo largo de los siglos XIX i XX constantes fluctuaciones entre las "Islas Baleares", "Las Baleares" y "Baleares". Así, estas denominaciones fluctuantes han sido recogidas en el "Boletín Oficial" de la provincia que se ha denominado "Boletín Oficial de Baleares" (1836), "Boletín Oficial de la Provincia de las Islas Baleares" (1852) y "Boletín Oficial de la Provincia de Baleares" (1860).

»Para hacer coincidir la denominación oficial de la Comunidad Autónoma y la de la provincia, por respeto a la tradición cultural e histórica y para establecer el uso oficial del topónimo Illes Balears en lengua catalana, propia de los mallorquines, menorquines, ibicencos y formenterenses, se promulga la presente Ley.

»Por otra parte, esta Ley determina el cambio de las siglas PM por IB en los permisos de circulación y en las placas oficiales de matrícula de los vehículos, ya que las primeras representan únicamente la capital Palma de Mallorca y, en cambio, las se-



*gundas son representatives de toda la provincia, que es pluriinsular.*

»Artículo único.

»La actual provincia de Baleares se denominará oficialmente Illes Balears, de acuerdo con su tradición cultural e histórica, y en concordancia con la denominación de la Comunidad Autónoma.

»Disposición adicional primera.

»En los libros de texto y material didáctico, así como en otros usos no oficiales, cuando la lengua que se utilice sea el castellano, el topónimo correspondiente se podrá designar en esta lengua.

»Disposición adicional segunda.

»Se faculta al Gobierno para adoptar las disposiciones necesarias para la aplicación de esta Ley, que comprenderán, entre otras, el cambio de las siglas de los permisos de circulación y de las placas oficiales de matrícula de los vehículos de la provincia de Illes Balears, en los que figurarán las siglas IB.

»Disposición final única.

»La presente Ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el "Boletín Oficial del Estado".»

Pel que fa al País Basc, el BOE ha publicat els canvis de denominació següents:

Resolució de 7 de novembre de 1996 (BOE núm. 24, de 28 de gener de 1997) de la Diputació Foral de Biscaia, per la qual es fa públic el canvi de denominació del municipi de Lemoniz pel de Lemoiz.

Resolució de 18 de desembre de 1996 (BOE núm. 71, de 24 de març de 1997) de la Diputació Foral de Biscaia, per la qual es fa públic el canvi de denominació del municipi de Trucios pel de Trucios-Turtzioz.

Resolució de 18 de març de 1997 (BOE núm. 113, de 12 de maig) de la Diputació Provincial de Biscaia, per la qual es fa públic el canvi de denominació del municipi d'Izurza pel d'Izurtza.

D'altra banda, continuem trobant al BOE, en llistes de municipis que apareixen en ordres i resolucions diverses, formes no oficials de topònims, almenys de Catalunya.

### *Traducció i interpretació*

Ordre de 21 de març de 1997 (BOE núm. 79, de 2 d'abril) del Ministeri d'Afers Exteriors, per la qual es desenvolupa l'article 15.2 del Reial decret

2555/1977, de 27 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de l'Oficina d'Interpretació de Llengües. Cal tenir en compte que la regulació actual de l'article 15 d'aquest Reial decret ve donada pel 79/1996, de 26 de gener (RLD núm. 26, pàg. 257). L'Ordre especifica la manera en què els llicenciats en traducció i interpretació poden acreditar una formació específica que els permeti de sol·licitar ser nomenats intèrprets jurats.

Resolució de 5 de maig de 1997 (BOE núm. 112, de 10 de maig) de la Subsecretaria del Ministeri d'Afers Exteriors, sobre la convocatòria d'exàmens d'intèrprets jurats: «Llengües i sol·licitud: Idiomes. [...] Llengües. / Els exàmens es limitaran únicament a les llengües oficials no espanyoles per a les quals es disposi d'assessors qualificats a judici del tribunal examinador. [...] Idioma(es) del(s) quals desitja ser examinat (\*).

»(\*) Excloses llengües romàniques <aquesta exclusió ja figura en convocatòries anteriors>»

### *Altres disposicions*

Cal esmentar les següents:

Resolució de 3 de gener de 1997 (BOE núm. 18, del 21) de la Direcció General de la Tresoreria General de la Seguretat Social del Ministeri de Treball i Afers Socials, sobre models de documents de cotització vigents per a la liquidació i ingrés de quotes de la Seguretat Social. Un paràgraf de l'apartat segon diu que «L'edició [...] podrà realitzar-se en qualsevol de les llengües oficials de les comunitats autònomes, sempre que això no comporti una alteració dels camps destinats a l'emplenament de dades i les seves llegendes, com també que les restants instruccions dels models siguin objecte d'una traducció literal equivalent a la figurada en els editats en castellà [...]. Quan sigui possible tècnicament, s'editaran els models de forma bilingüe». A diferència de la Resolució ara substituïda de 25 d'octubre de 1995 (RLD núm. 25, pàg. 255, que incloïa, com ja vam denunciar, dues versions catalanes diferents, una d'elles per al País Valencià, a més de models únicament en castellà), en aquest cas el text dels models només surt en castellà. El precepte transcrit no acaba de respectar del tot les llengües diferents del castellà, en la mesura que sembla fer només potestativa la publicació en aquestes llengües, i encara de manera subordinada a la inexistència de raons tècniques per no fer-ho, raons que es podien haver previst perfectament a l'hora de dissenyar el model.

Ordre de 7 de febrer de 1997 (BOE núm. 40, del 15) del Ministeri de l'Interior, per la qual es regula la targeta d'estranger. L'apartat 6è diu que «el contingut del document personal de la Targeta d'Estranger anirà redactat en castellà», i a l'annex III.1 es diu que «els textos de les targetes aniran redactats amb els caràcters utilitzats en la llengua oficial de l'Estat espanyol».

Ordre de 25 de març de 1997 (BOE núm. 84, de 8 d'abril) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen ajudes per al foment de la traducció i edició en llengües estrangeres d'obres literàries o científiques d'autors espanyols, corresponents a 1997: «Base 1. [...] Primer. Objecte i finalitat. La present Ordre té per objecte convocar per a 1997 la concessió d'ajudes a editors amb la finalitat de promoure la difusió de la cultura espanyola mitjançant l'edició, en qualsevol llengua estrangera d'obres literàries o científiques d'autors espanyols, escrites originàriament i publicades en qualsevol de les llengües espanyoles.»

Ordre de 25 de març de 1997 (BOE núm. 84, de 8 d'abril) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen ajudes per al foment de la traducció i edició entre les llengües oficials espanyoles d'obres d'autors espanyols, corresponents a 1997: «Primer. Objecte i finalitat. La present Ordre té per objecte convocar per a 1997 la concessió d'ajudes a editors amb la finalitat de promoure la intercomunicació de les diferents cultures espanyoles, mitjançant la traducció i edició en qualsevol llengua espanyola d'obres d'autors espanyols escrites originàriament i publicades en qualssevol de les altres llengües oficials espanyoles, amb destinació a les biblioteques públiques. Aquestes obres podran ser editades en suports tradicionals o en els nous suports que permet la tecnologia actual.

»[...] Sisè. [...] 2. Estudi i avaluació: Les sol·licituds i documentació presentades seran estudiades per una Comissió d'Assessorament i Avaluació, que estarà integrada pels següents membres: [...] Tres experts, en llengua catalana, un altre en llengua gallega i un altre en llengua basca, nomenats respectivament, a proposta de les comunitats autònomes de Catalunya, Galícia i País Basc.»

Reial decret 772/1997, de 30 de maig (BOE núm. 135, de 6 de juny) del Ministeri de la Presidència, pel qual s'aprova el Reglament general de conductors:

«Article 3. Model

»El permís de conducció s'ajustarà al model comunitari que es publica com a annex I d'aquest Reglament.

[...]

»Article 9. Models de llicència de conducció  
»La llicència de conducció s'ajustarà al model comunitari que es publica com a annex II d'aquest Reglament.

[...]

»Annex I

»Model comunitari de permís de conducció

[...]

»2. En el permís constaran les següents dades:

»a) A la pàgina 1:

»1r. La menció Regne d'Espanya.

»2n. La lletra E com a signe distintiu de l'Estat espanyol.

»3r. La menció «*Permiso de Conducción*» escrita en lletres majúscules.

Després d'un espai adequat, la mateixa menció figurarà en lletres minúscules en les altres llengües de les Comunitats Europees.

»4t. La menció «*Modelo de las Comunidades Europeas*».

[...]

»Annex II

»Model de llicència de conducció

[...]

»2. A la llicència constaran les següents dades:

»a) A la pàgina 1:

[...]

»2n. La menció LICENCIA DE CONDUCCIÓN, escrita en lletres majúscules.»

Reial decret 253/1997, de 21 de febrer (BOE núm. 54, de 4 de març), del Ministeri de la Presidència, pel qual es modifica l'Estatut de la Biblioteca Nacional. N'inclouem una referència potser no estrictament lingüística en l'original castellà per remarcar també el criteri de traducció:

«*Artículo único. Modificación del Estatuto de la Biblioteca Nacional.*

»[...]

«*Artículo 5, dos.*

[...]

»3. *Vocales natas:*

[...]

»h) *El director de la Real Academia Española.*

»i) *El director de la Real Academia Galega (Real Academia Gallega).*

»j) *El director de la Euskaltzaindia (Real Academia de la Lengua Vasca).*

*k) El director del Institut d'Estudis Catalans (Istituto de Estudios Catalanes).*

[...]»

L'article 5.2 dels estatuts aprovats pel Reial decret 1581/1991, de 31 d'octubre (BOE núm. 268, de 8 de novembre), ara modificat, tenia un criteri de traducció idèntica, però preveia que aquests vocals ho fossin per designació i ho podia ser qualsevol representant d'aquests organismes.

Ordre de 12 de març de 1997 (BOE núm. 67, del 19) del Ministeri de la Presidència, per la qual s'introdueixen modificacions de caràcter tècnic en el Reglament de circulació aèria, aprovat pel Reial decret 73/1992, de 31 de gener (RLD núm. 21, pàg. 136 sq.):

Pàgina 8835:

«GEN 3.4 Serveis de comunicacions

»[...]

»GEN 3.4.3 Tipus de servei

»Breu descripció dels principals tipus de serveis i instal·lacions proporcionades, que compregui:

»[...]

»4) l'idioma o idiomes emprats [...]»

Pàgina 8838:

«8.10.2.2 ENR2. Espai aeri dels serveis de trànsit aeri

»ENR 2.1 FIR, UIR, TMA

»Descripció detallada de les regions d'informació de vol (FIR), regions superiors d'informació de vol (UIR) i àrees de control terminal (TMA), que compregui:

»[...]

»3) el distintiu de trucada de l'estació aeronàutica que presta serveis a la dependència i idiomes utilitzats, especificant la zona i les condicions i quan i on s'han d'utilitzar, si correspon; [...]»

Pàgina 8842:

«AD 2.11 Informació meteorològica subministrada

»Descripció detallada de la informació meteorològica que es proporciona a l'aeròdrom i una indicació de l'oficina meteorològica encarregada de prestar el servei enumerat, incloent:

[...]

»6) tipus de documentació de vol subministrada i idioma o idiomes utilitzats en la documentació de vol; [...]»

Pàgines 8844-8845:

«AD 3.11 Informació meteorològica subministrada

»Descripció detallada de la informació meteorològica que es proporciona a l'heliport conjuntament amb una indicació de l'oficina meteorològica encarregada de prestar el servei enumerat, que compregui:

»[...]

»6) tipus de documentació de vol subministrada i idioma o idiomes utilitzats en la documentació de vol; [...]

»AD 3.16 Espai aeri dels serveis de trànsit aeri

»Descripció detallada de l'espai aeri dels serveis de trànsit aeri (ATS) organitzat a l'heliport, que compregui:

[...]

»4) el distintiu de trucada i idioma o idiomes emprats per la dependència ATS que presta el servei; [...]»

### I.3. País Basc

Iñigo LAMARCA ITURBE

Letrado de las Juntas Generales de Gipuzkoa

El objeto de esta *Crónica* es exponer la normativa y las resoluciones más importantes sobre el euskara publicadas en el *Boletín Oficial del País Vasco* durante el período comprendido entre enero y junio de 1997. Estructuraremos la presente *Crónica* en los cuatro apartados de costumbre.

#### 1. *Administración pública autónoma*

En este apartado hemos de reseñar, en primer lugar y por orden cronológico, la Resolución de 15 de enero de 1997 del director del IVAP (Instituto Vasco de Administración Pública) —BOPV núm. 16, de 24 de enero— por la que se da a conocer la composición del tribunal clasificador de las pruebas de acreditación de perfiles lingüísticos convocadas mediante una resolución anterior de 20 de noviembre de 1996; se especifican, asimismo,